CZĘŚĆ XLVI — № 93. ROK 23 — (1852.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{2}{14}$ GRUDNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{1}{13}$ GRUDNIA.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ.

i t. d., i t. d., i t. d.,

Czyni się wiadomo wszystkim wiernym poddanym NASZYM. Najmilszy Syn NASZ, WIELKI XIĄŻĘ MICHAŁ MIKOŁAJOWICZ, ku pociesze NASZEJ, doszedł w dniu 13 zeszłego Października zakreślonej zasadniczemi prawami Cesarstwa pełnoletności, a dziś, stosownie do świętej ich ustawy, wyrzekł, przed obliczem Boga Wszechwiedzącego, przysięgę na służbę NAM i Ojczyznie.

Oby Pan, który go dotąd w świętej Swej zachował Opiece, raczył również pobłogosławić dalszemu oczekującemu go zawodowi życia. Oby, za przewodnią wiary i wierności, szedł on zawsze torem cześci i sławy, pomniąc na czyny wielkich przodków NASZYCH.

Wzywamy wszystkich ukochanych poddanych NASZYCH, iżby połączyli gorące modły swoje z NASZEMI za NIEGO modłami i wzięli szczery udział w uczuciach, serce NASZE napełniających.

Dan w S.-Petersburgu, 26 Listopada, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt drugiego, Panowania NASZEGO dwudziestego ósmego.

Na oryginale własną J. C. MOŚCI ręką podpisano:

«*MIKOŁAJ*.»

NOWINY DWORU.

W przeszły Wtorek, 25 Listopada Pani *Zographos*, małżonka Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Króla Jmci Grecyi i lady *Seymour*, małżonka Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Królowej Jmci Wielkiej Brytanii, miały zaszczyt być przedstawionemi J. C. WYSOKOŚCI W. X. ALEXANDRZE JÓZEFOWNIE.

Rozkaz dzienny CESARSKI *w Wydziale Wojskowości, z dnia 26 Listopada 1852, w Petersburgu.*

(Dokończenie.)

Za odznaczającą się służbę, podniesieni zostają do rangi Jenerał-majora, Pułkownicy: Pomocnik Naczelnika artylleryjskich garnizonów Moskiewskiego okręgu *Malcow 1*, z uwolnieniem od służby, mundurem i całkowitą pensyą; Naczelnik wojenny miasta Nuchy *Amburger*, z zaliczeniem do Kaukazkiego Oddzielnego korpusu; Dežurny Sztab-oficer Sztabu korpusu Straży Wewnętrznej *Rosenmeyer*, z zaliczeniem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; Pomocnik Dowodzcy Iżewskiej fabryki broni w wydziale kunsztowym, z uwolnieniem od służby, mundurem i całkowitą pensyą; Dowodzca fortu CESARZ ALEXANDER I, liczący się w artylleryi *Byczkow*, z zachowaniem tegoż dowodztwa; z korpusu Żandarmów *Dyrda;* Dowodzca garnizonu artylleryjskiego Moskiewskiego i tamecznego Arsenału, liczący się w artylleryi *Kriukowskoj*, z zachowaniem tychże dowodztw; z korpusu Żandarmów *Biełousow 1;* zostający przy Naczelniku garnizonów okręgu południowego do szczeg. poleceń *Piwowarow 1*, z uwolnieniem od służby, mundurem i całkowitą pensyą; zostający do szczególnych poleceń przy Zarządzającym Ministerstwem Wojny, liczący się w konnej artylleryi Gwardyi hrabia *Stackelberg*, z zachowaniem dotychcz. obowiązków; Dowodzący 3 brygadą Gruzyjskich bataljonów linijo-

wych *Dalin*, z zatwierdzeniem Dowodzcą brygady; Dowodzca pułku Grenadyerów Generalissimusa Xięcia Suworowa *Behr*, z zachow. tegoż dowodztwa; zostający przy Michałowskiej Szkole artylleryi, liczący się w artylleryi *Daller*, z zaliczeniem pod rozporządzenie Inspektora całej Artylleryi; z pułku pieszego J. C. W. W. X. Włodzimierza Alexandrowicza *Asłanowicz*, z zaliczeniem do Armii; z korpusu Michałowskiego-Woroneżskiego kadetów *Korwin-Krasiński*, z zaliczeniem do Armii, dla zostawania przy 3 korpusie piechoty; Komendant miasta Pułtuska, liczący się w polowej konnej artylleryi *Reinhardt 1*, z zachowaniem dotychcz. obowiązków; Dowodzca 1 bataljonu Saperów *Jermołow 3*, z przeznaczeniem do zostawania przy bataljonach Saperów; Starszy Adjutant przy Dezurnym Jenerale Głównego Sztabu J. C. Mości, z pułku Grenadyerów Gwardyi *Wiskowatow*, z zaliczeniem do Armii i przeznaczeniem do szczególnych poleceń przy Zarządzającym Ministerstwem Wojny; Fligel-adjutant J. C. Mości, zostający przy JJ. CC. WW. WW. XX. Mikołaju Alexandrowiczu, Alexandrze Alexandrowiczu i Włodzimierzu Alexandrowiczu, z pułku Wołyńskiego Gwardyi *Gogel 1*, z zaliczeniem do Armii i pozostaniem przy JJ. CC. Wysokościach; Dowodzca pułku pieszego Modlińskiego *Bykow 2*, z zachowaniem dowodztwa pułku; z korpusu Żandarmów *Jurjew 2;* pełniący obowiązki Naczelnika Sztabu korpusu Grenadyerów, ze Sztabu Jeneralnego *von Rediger*, z zatwierdzeniem Naczelnikiem Sztabu; ze Sztabu Jeneralnego *Stiernskantz;* Dowodzca Nowoarchangelskiego pułku Ułanów *Kryczyński*, z zachowaniem dowodztwa pułku; z korpusu Żandarmów *Grünfeld;* Dowodzca pułku Huzarów J. C. W. Xięcia Mikołaja Maxymiljanowicza *Chalecki;* Dowodzca pułku Kirysyerów J. C. Wysokości W. X. Mikołaja Mikołajowicza *Knorring 4;* i Dowodzca pułku Huzarów Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego *Łomonosow*, trzej ostatni z zachowaniem dowodztwa pułków; z korpusu Żandarmów *Kazimirski 1;* Dowodzca pułku Ułanów J. C. W. W. X. Michała Mikołajowicza *Kleron;* pełniący obowiązki Komendanta twierdzy Anapy, liczący się w Armii *Mironow 1;* Dowodzca Liflandskiego okręgu Inżenjerów, polowy inżenjer *Tesche;* Dowodzcy pułków: Połockiego strzelców *Kopjew 1*, Kostromskiego strzelców *Korniłowicz 1*, pieszego Jenerał-adjutanta Xięcia Mienszikowa *Orłow 2*, Galickiego strzelców *Ratow*, Brzeskiego pieszego *Brunner*, Dowodzący rezerwową brygadą 21 dywizyi pieszej *Zarecki*, dziewięciu ostatni, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; z korpusu Żandarmów *Ryndin 2;* z korpusu Michałowskiego-Woroneżskiego kadetów *Połowcow*, z uwolnieniem od służby, mundurem i całkowitą pensyą; Dowodzcy pułków: Ryzskiego Dragonów *Kozłowski 2*, Biełozierskiego pieszego *Scheffler 1*, Huzarów Króla Jmci Wirtembergskiego xiążę *Wiaziemskoj 2*, Sumskiego Huzarów *Stein* i Lubelskiego strzelców *Arcybaszew 1*, pięciu ostatni z zachowaniem Dowodztwa pułków; Dowodzący pułkiem Wzorowym jazdy, z pułku Dragonów J. C. Wysokości Następcy Cesarzewicza *Kurdiumow*, z zaliczeniem do jazdy i zatwierdzeniem Dowodzcą Wzorowego pułku jazdy; Dowodzca pułku Kirysyerów J. C. W. Xięcia Piotra Oldenburgskiego *Gorbaczew* i Dowodzca pułku Huzarów Xięcia Fryderyka-Karola Pruskiego *Salkow 1*, dwaj ostatni z zachowaniem dowodztwa pułków; ze Sztabu Jeneralnego baron *Rennenkampf*, z przeznaczeniem do zostawania w rozporządzeniu Zarządzającego Ministerstwem Wojny i Jenerał-Kwatermistrza Głównego Sztabu J. C. Mości.

Rozkazy dzienne Cesarskie, *w Wydziale służby Cywilnej, (w Petersburgu.)*

12 Listopada. Przyjęci zostają do służby, dymissyonowani Radzcy Honorowi: *Hutorowicz* i *Gogocki* i mianowani: pierwszy, Kuratorem zapasowych zbożowych magazynów powiatu Lucyńskiego, drugi, Assesorem od Korony Sądu powiatowego Lipowieckiego; — podniesiony, za wysługę lat, do rangi Sekretarza Kollegialnego, Sekretarz Gubernijalny, Strapczy powiatowy Szawelski *Łukaszewicz;* — uwolnieni od służby: dla słabości zdrowia, Assesor Kowieńskiego Ziemskiego sądu *Monstowicz;* na własną prośbę, Sprawnik Bychowski, Sekretarz Kollegialny *Wilczyński* i za odznaczającą się służbę podniesiony do rangi Radcy Honorowego.

13 Listopada. Przyjęci na służbę i mianowani: Lekarz wolno-praktykujący *Węcławowicz*, Mińskim powiatowym Lekarzem i Lekarz *Radzewski*, miejskim Lekarzem w Barze; — przeniesieni: Sztab-lekarz Litewskiego pułku Gwardyi Assesor Kollegialny *Wiciński*, na Lekarza Gubernijalnego Chersońskiej Izby Dóbr Państwa, Tłumacz Kowieńskiego Szlacheckiego Deputatskiego Zgromadzenia, Radzca Honorowy *Szwykowski*, na Deputata Kowieńskiej Budowniczej i Drogowej Kommisyi z wyboru Szlachty; — uwolnieni od służby: dla słabości zdrowia: zaliczony do Departamentu Lekarskiego jako Kandydat do służby Lekarskiej, Radzca Stanu, Sztab-lekarz *Łątkiewicz*, z mundurem posadzie właściwym, Pomocnik Pocztmistrza Kowieńskiego, Radzca Dworu *Giniewski;* na własną prośbę, Olgopolski Lekarz miejski, Radzca Honorowy *Barok*.

15 Listopada. Mianowany, były Sekretarz przy św. p. Xięciu Maxymlianie Lejchtenbergskim, Radzca Kollegialny *Mussard*, Sekretarzem J. C. W. Wielkiej Xiężny Maryi Mikołajowny dla zarządu sprawami Kommisyi, ustanowionej nad dziećmi Jej C. Wysokości Opieki.

16 Listopada. Za odznaczającą się służbę podniesieni do rang: Rzeczywistego Radzcy Stanu, Radzcy Stanu, pełniący obowiązki Heroldmejstra, Szambelan *Bułyczew*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i urzędnik Biura Ober-prokurorskiego w Departamencie Heroldyi *Frank;* — Radzcy Kollegialnego, Radzcy Dworu: Ober-sekretarz Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu: *Baranowski*, Piątego 2 oddziału *Romanowski*, Prokuror Gubernijalny Wileński, Kamer-junker *Siemionow;* — uwolniony zostaje od obowiązku Zarządzającego miastem Pawłowskiem, Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan *Swistunow* z pozostawieniem

Szambelanem i Członkiem Rady Departamentu Prowiantskiego Ministerstwa Wojny.

18 Listopada. Przyjęty zostaje do służby i mianowany Lekarzem miejskim w Jałcie, wolno-praktykujący lekarz *Romanowski.*

19 Listopada. Uwolnieni zostają od służby: Sprawnik Lipowiecki, Radzca Honorowy *Kaftarew*, i na własną prośbę Assesor od Korony Kowieńskiej Izby Sądu Cywilnego, Radzca Kollegialny *Kulczycki.*

22 Listopada. Uwolniony od służby dla słabości zdrowia Architekt Kijowskiego naukowego okręgu, Assesor Kollegialny *Grygorenko.*

— Przez Reskrypt Cesarski z dnia 15 Listopada, mianowany kawalerem orderu Orła Białego, Jenerał jazdy Cesarsko-Austryackiej służby, Drugi Szef 11 pułku Ułanów J. C. W. Następcy Cesarzewicza, Baron *Kress von Kressenstein.*

— Po 26 Listopada zostawało chorych na cholerę w Petersburgu 444 — w ciągu doby zachorowało 62 — wyzdrowiało 18 — umarło 22 — po 27 Listopada pozostało chorych 466.

W ciągu doby zachor. 56 — wyzdr. 21 — umarło 20 — po 28 Listopada pozostało chorych 481.

W ciągu doby zachor. 86 — wyzdr. 21 — umarło 24 — po 29 Listopada pozostało chorych 522.

W ciągu doby zachor. 63 — wyzd. 48 — umarło 28 — po 30 Listopada pozostało chorych 509.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 18 (30) Listopada.

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego,

Z dnia 24 Października (5 Listopada) 1852 r.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Okręgu Naukowym Warszawskim, w wykonaniu Woli Najwyższej co do organizacyi Szkół powiatowych o 5 klassach, — mianowani: w Szkole powiatowej o 5 klassach w Warszawie: Inspektor Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie Ludwik Kopytowski, Nadzorcą Etatowym; Nauczyciel Religii Rzymsko-Katolickiej w Szkole powiatowej 1 w Warszawie, Xiądz Franciszek Rakowski, Nauczycielem Religii Rzymsko-Katolickiej; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie Plewe, Starszym Nauczycielem; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy Gimnazyum w Radomiu, Radzca Honorowy Cypryan Izdebski, Starszym Nauczycielem; Nauczyciel nadetatowy przy Gimnazyum Realnem w Warszawie Józef Mazurkowski, Nauczycielem Młodszym; Nauczyciel Szkoły powiatowej 1 w Warszawie, Assesor Kollegialny Apollinary Grodzki, Nauczycielem Młodszym; Nauczyciel Szkoły powiatowej 2 w Warszawie Antoni Czajkowski, Nauczycielem Młodszym; Nauczyciel Szkoły powiatowej 1 w Warszawie Ignacy Kosmowski, Nauczycielem Młodszym; Nauczyciel języka Niemieckiego Szkoły powiatowej 1 w Warszawie, Radzca Honorowy Jan Macharzyński, Nauczycielem języka Niemieckiego, i Nauczyciel Kaligrafii i Rysunków w Szkole powiatowej w Warszawie Prymus Milewski, Nauczycielem Kaligrafii i Rysunków.

Mianowani: w Szkole powiatowej o 5 klassach w Łęczycy: Nadzorca etatowy Szkoły powiatowej w Łęczycy, Sekretarz Kollegialny Teodor Dobrycz, Nadzorcą etatowym; Nauczyciel Religii Rzymsko-Katolickiej w tejże Szkole, Xiądz Antoni Fabrycy, Nauczycielem Religii Rzymsko-Katolickiej; Nauczyciel w tejże Szkole Józef Brzeski, Nauczycielem Starszym; Pomocnik Inspektora Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu Felix Mazurkowski, Nauczycielem Młodszym; Nauczyciele Szkoły powiatowej w Łęczycy: Ignacy Szczerbiński, Ludwik Łakomy i Franciszek Nowodworski, Nauczycielami Młodszymi; Nauczyciel języka Niemieckiego w Szkole powiatowej w Łęczycy Franciszek Littich, Nauczycielem języka Niemieckiego; Nauczyciel Kaligrafii i Rysunków w tejże Szkole Maxymiljan Karpiński, Nauczycielem Kaligrafii i Rysunków, i Guwerner niższy Klemens Gravin, Nauczycielem języka Francuzkiego.

Mianowani: w Szkole powiatowej o 5 klassach w Pułtusku: Nadzorca etatowy Szkoły powiatowej w Pułtusku, Radzca Honorowy Jan Jeleniew, Nadzorcą etatowym; Nauczyciel Religii Rzymsko-Katolickiej w Szkole powiatowej w Pułtusku, Xiądz Leopold Wiśniewski, Nauczycielem Religii Rzymsko-Katolickiej; Nauczyciel w tejże Szkole Maciej Marchil, Starszym Nauczycielem; Nauczyciel Szkoły powiatowej w Łukowie Antoni Izdebski, Starszym Nauczycielem; Nauczyciele Szkoły powiatowej w Pułtusku: Piotr Żebrowski i Karol Skowroński, Młodszymi Nauczycielami; Nauczyciel Szkoły powiatowej w Łomży Tomasz Salomonowicz, i Nauczyciel Szkoły powiatowej w Łukowie Ignacy Cieśliński, Młodszymi Nauczycielami; Nauczyciel języka Niemieckiego Szkoły powiatowej w Pułtusku Robert Effenberg, takimże Nauczycielem; Nauczyciel kaligrafii i rysunków tejże Szkoły Józef Łypaczewski, takimże Nauczycielem, i Nauczyciel prywatny Jan Luceński, Nauczycielem języka Francuzkiego.

Mianowani: w Szkole powiatowej o 5 klassach w Siedlcach: Nadzorca etatowy Szkoły powiatowej w Siedlcach Hipolit Jakubowski, Nadzorcą etatowym; Nauczyciel Religii Rzymsko-Katolickiej w tejże Szkole Xiądz Walenty Osiński, takimże Nauczycielem; Nauczyciel w tejże Szkole Stanisław Pragłowski, Starszym Nauczycielem; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy Gimnazyum Gubernialném w Radomiu Maciej Dąbrowski; Nauczyciele Szkoły pow. w Siedlcach: Joachim Rzeczniowski, Radzca Honorowy Onufry Polakiewicz i Karol Olędzki, Nauczycielami młodszemi; były Nauczyciel Gimnazyum w Lublinie Józef Limat, Nauczycielem języka Francuzkiego; Nauczyciel języka Niemieckiego w Szkole powiatowej w Siedlcach, Radzca Honorowy Konstanty Wolf, takimże Nauczycielem i Nauczyciel kaligrafii i rysunków w tejże Szkole Ferdynand Wróblewski, takimże Nauczycielem.

— Namiestnik Królestwa, w wykonaniu rozkazu N. Pani, oświadcza Najwyższe J. C. Mości zadowolenie Przełożonej Alexandryńskiego Instytutu Wychowania Panien w Nowej Alexandryi, Pani Grootten i Lekarzowi tegoż Instytutu, Radzcy Dworu Gerhardowi, za okazanie szczególnej gorliwości w uchronieniu wychowanic tegoż Instytutu od grassującej w Nowej Alexandryi cholery, której żadna z tychże wychowanic nie uległa.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

PARYŻ, *2 Grudnia.* W dzisiejszym Monitorze urzędowym czytamy:

«Wczora (1 Grudnia) o wpół do 9 wieczorem, wszyscy

*

Członkowie Izby Prawodawczej, mając na czele Prezesa, P. Billault i członków Biura, udali się, pod eskortą szwadronu jazdy, do pałacu Saint-Cloud. Poprzedzili ich Członkowie Senatu, mając na czele Pierwszego Vice-prezesa P. Mesnard i członków Biura. Członkowie Rady Stanu udali się również do Saint-Cloud.

«O trzy kwadranse na dziewiątą, Cesarz, w towarzystwie Xięcia Hieronima, swego stryja, i Xięcia Napoleona Bonaparte, poprzedzany od hrabi Bacciochi, Mistrza obrzędów i P. Feuillet de Conches, Pomocnika Mistrza obrzędów, swych adjutantów i oficerów-ordynansów, a mając za sobą wszystkich Ministrów i P. Baroche, Vice-prezesa Rady Stanu, Członka Rady Ministrów, udał się na wielką galeryą, gdzie tron był umieszczony na podwyższeniu, w głębi sali.

«Poza tronem stanęli Członkowie Rady Stanu, Dwór wojskowy Cesarza zajął swe miejsce nieco po przedzie, Jego Cesarska Mość, mając po prawej stronie Xięcia Hieronima, a po lewej Xięcia Napoleona Bonaparte, po za sobą wszystkich Ministrów, stanął przed tronem.

«P. Billault, Prezes Ciała Prawodawczego i P. Mesnard, Vice-prezes Senatu mieli do Ludwika Napoleona stosowne mowy, które zjednały powszechne oklaski. Ludwik Napoleon odpowiedział w wyrazach następujących:

«Mościpanowie.

«Nowe panowanie, którego wprowadzenie dziś święcicie, nie wzięło swego początku, jak tyle innych w historyi, ani z przemocy, ani z podbicia, ani z podstępu. To panowanie est, jakeście sami rzekli, wypadkiem prawnėm woli całego narodu, który, wśród ciszy, utrwala to, co był założył wśród zaburzenia. Przejęty jestem wdzięcznością ku narodowi, który po trzykroć, w ciągu lat czterech, wsparł mię swojemi głosami, i za każdym razem pomnażał ich liczbę, dla pomnożenia mojej władzy.

«Ale im więcej władza zyskuje na rozciągłości i mocy żywotnej, tym więcej potrzebuje ludzi światłych, jak ci, co mię codziennie otaczają, ludzi niezawisłych, jak ci do których w tej chwili przemawiam, dla wspierania mię radami, dla sprowadzenia władzy mojej w słuszne granice, jeżeliby kiedy przekroczyć je miała.

«Przybieram od dziś, wraz z koroną, imię Napoleona III, gdyż logika narodu dała mi to imię w swych okrzykach, gdyż Senat podał mi je w porządku prawnym, nakoniec, ponieważ cały narod je zatwierdził.

«Miałożby to znaczyć, iż przyjmując ten tytuł wpadam w błąd, wyrzucany Monarszę, który, za powrotem z wygnania, obwieścił nieważnėm i niebyłem wszystko, co się stało pod jego niebytność? Dalekiėm jest odemnie podobne obłąkanie. Nietylko uznaję Rządy, które mię poprzedziły, lecz odziedziczam niejako w spadku wszystko, co one zrobiły dobrego lub złego, albowiem Rządy, następujące po sobie, pomimo swych rozmaitych pochodzeń, są związane odpowiedzialnością za swoich poprzedników. Ale, im uroczyściej przyjmuję wszystko, co od lat pięćdziesięciu historya, swą nieugiętą powagą nam przekazuje, tym mniej mi jest wolno przemilczeć sławne panowanie Głowy mojej rodziny i tytuł prawnie udzielony, choć tylko chwilowy, Syna jego, którego Izby obwołały w popędzie zwyciężonego patryotyzmu. Tak więc tytuł Napoleona III nie jest roszczeniem dynastyjnėm, które zda się być przekorą zdrowego rozsądku i prawdy; jest to hołd oddany byłemu, prawnemu Rządowi, a któremu winniśmy najpiękniejsze karty naszej spółczesnej historyi. Moje panowanie nie sięga roku 1815, zaczyna się od tej chwili, kiedy mi oznajmujecie o wypadku głosowania narodowego.

«Przyjmcie więc moje podziękowania, Panowie Deputowani, za świetność, jakąście nadali wyrazowi woli narodowej, czyniąc ją bardziej widoczną przez wasze sprawdzenie, bardziej uroczystą przez obwieszczenie wasze. Dziękuję wam również Panowie Senatorowie, iżeście chcieli być pierwszemi dla złożenia mi waszych powinszowań, jak byliście pierwszemi dla sformułowania życzeń narodu.

«Dopomagajcie mi wszyscy do usadowienia na tej starganej tylu przewrotami ziemi, Rządu trwałego, który mieć będzie za podstawę Religiją, Sprawiedliwość, Uczciwość, Zamiłowanie klass cierpiących.

«Odbierzcie tu przysięgę, że nic nie oszczędzę dla zapewnienia pomyślności ojczyzny, i że obok utrzymania pokoju, nie ustąpię w niczėm, co dotyczy czci i godności Francyi.»

— Monitor urzędowy zawiera mianowania jenerałów de Saint Arnaud, Magnan i de Castellane Marszałkami Francyi.

W tejże gazecie umieszczona jest forma tytułu obwieszczenia praw, w wyrazach następujących: «Z Bożej łaski i z «woli narodu, Ja, Cesarz Francuzów, i t. d.»

Tenże Monitor zawiera amnestyą zupełną za przestępstwa i wykroczenia druku, oraz przebaczenie kar dyscyplinarnych, wyrzeczonych przeciw gwardyakom narodowym. Podoficerowie i żołnierze Armii dostają pieniężną gratyfikacyą. Zupełne przebaczenie lub złagodzenie kary udzielone jest 290 zesłańcom do Algeryi.

— Dziś ma miejsce obwołanie Cesarstwa w obec ludu na placu Ratuszowym. Dziś wieczorem wielkie zgromadzenie w pałacu Tuileries.

— Na posiedzeniu Izby Prawodawczej 30 Listopada, odbytėm dla obliczania głosów, zaszły dość ciekawe epizody. Naprzód był to list margrabi de Calvières, który oświadcza, że, z duszy oddany przez swe Monarchiczne uczucia, Domowi Królów naszych, nie może, wobec gotującego się nowego rzeczy porządku, dalej spełniać swego posłannictwa jako deputowany. Przy końcu zaś posiedzenia jeden z deputowanych, P. Lemercier, powstawszy, prosił, ażeby Prezes Ciała Prawodawczego, w mowie swojej, zdającej Ludwikowi Napoleonowi sprawę z wypadku głosowania narodowego, wyraził żywe życzenie tegoż Ciała, iżby w razie jakichkolwiek wypadków politycznych, lub gwałtownych, jakiegobądź rodzaju, przesileń, Cesarz Jmć przybrał nanowo władzę Dyktatorską.

Ten wniosek, przez nikogo niespodziewany, sprawił żywe

w Izbie poruszenie i Prezes musiał oświadczyć Panu Lemercier, iż nie może mu pozwolić dalej rozciągać się nad tym przedmiotem.

— Namieniliśmy już, że *Journal des Débats* zawarł w tych dniach artykuł znakomitego redaktora swego, Pana A. Bertin, z oświadczeniem, iż ta gazeta przechodzi, w skutek głębokiego przekonania, na stronę nowego porządku rzeczy. Rozeszła się ztąd pogłoska, że ta gazeta nabyta została przez redaktora gazety *Pays*, znanego Pana Véron. Wieść ta najmniejszej nie ma zasady; *Journal des Débats* pozostaje pod dotychczasową redakcyą.

Paryż, 3 Grudnia. Gazety napełnione są szczegółami tyczącemi się zmiany formy Rządu. Pogoda nie sprzyjała obwołaniu Cesarstwa na placu Ratuszowym, i wjazdowi Napoleona; czas był posępny i dżdżysty. Tej to zapewna przyczynie należy przypisać zachowanie się mass ludu spokojnie sympatyczne, bez wielkiego entuzyazmu.

Wczora, po przybyciu do Tuileries, Cesarz odbył przegląd wojsk, zmassowanych na dziedzińcu zamkowym; potém miała miejsce uczta, a wieczorem wielkie pokoje.

— Monitor z dnia 1 b. m. zawiera Dekret uwalniający od opłaty kar pieniężnych i więzienia niewypłatnych osób skazanych na też kary z rzeczy wykroczeń administracyjnych.

— W tej chwili mennica Paryzka odbija wielkie massy monety bronzowej wartości 10 centimów. Na stronie głównej jest popiersie Ludwika Napoleona z napisem: «Napoleon III, Empereur des Français;» na stronie odwrotnej Orzeł z rozwiniętemi skrzydłami, w szponach trzyma zwój, na którym: «10 Centimes;» dokoła napis Empire Français.»

— Akt Ciała Prawodawczego, złożony w dniu 1 Grudnia Ludwikowi Napoleonowi o uznaniu go Cesarzem, zawiera cyfry następujące:

Za Cesarstwem głosów 7,824,189;

Przeciw Cesarstwu głosów 254,145;

Głosów nieważnych, (nieodpowiadających wprost na pytanie: *tak* lub *nie*) 63,326

— W liczbie Dekretów Cesarskich, ogłoszonych w Monitorze urzędowym, a wydanych w St. Cloud, 2 Grudnia, jest też Dekret obwieszczający Uchwałę Senatu z dnia 7 Listopada, zatwierdzoną głosami narodu 21 i 22 Grudnia, którą godność Cesarska przywrocona została w osobie Ludwika Napoleona.

— Dziś Ludwik Napoleon z Ministrami Wojny i Spraw Wewnętrznych zwiedzał szpitale rozdając jałmużny chorym.

— Minister Sprawiedliwości P. Abbatuci i jenerał Carrelet mianowani zostali Senatorami.

— Nowy Poseł Turecki Weli-pasza ma lat około 30, jest pięknej i znaczącej postaci; mówi i pisze z łatwością po francuzku. Choć bardzo młody, ma już wysoki stopień Muszyra i zajmował ważne posady polityczne, jako Gubernatora Bosnii w okolicznościach najbardziej krytycznych. Jest on starszym synem Mustafy-Paszy, Prezesa Rady Państwa.

(J. de S.-P.)

ANGLIJA.

LONDYN, *1 Grudnia.* PARLAMENT CESARSKI. W Izbie Lordów wczora margrabia Clanricarde zapowiedział, że w przyszły Poniedziałek poda wniosek tyczący się wolności handlu, podobny do tego, jaki w Izbie Gmin był podany przez P. Villiers. Sądzi być swoim obowiązkiem wnieść takowy projekt postanowienia, wyręczając Gabinet, któregoby to było obowiązkiem.

Pierwszy Minister, lord Derby, odpowiedział, że gotów jest przyjąć uchwałę, stanowiącą, ostateczne uznanie zasady wolnego handlu, ale nie może wymagać dla tego, iżby szlachetni lordowie pochwalili bezwzględnie pierwiastkowe z roku 1846 prawodawstwo, które cło od zboża zniosło. On, Minister, zgodziłby się sformułować uchwałę w brzmieniu *np.* takiém: «Izba, z wdzięcznością uznając powszechną pomyślność w kraju i biorąc na uwagę klęski, które sprawują częste zmiany w finansowym systemacie, gotową jest przyjąć politykę handlową, ustanowioną w ostatnich czasach, i czuwać będzie, iżby żadne pokuszenie na jej zachwianie nie było usiłowane.» Zresztą, lord Derby oświadczył, iż w tym przedmiocie porozumie się osobiście z margrabią.

Lord Clanricarde wyraził swoje podziwienie ze słów szlachetnego lorda Derby. Wniosek jego podany będzie jutro.

Na posiedzeniu Izby Gmin 29 Listopada PP. Duncombe i Hume zapowiedzieli każdy ze swej strony, wnioski we względzie nowej reformy wyborów na Parlament w taki sposób, iżby ustanowiona była równowaga między liczbą ludności i deputowanych, ją reprezentujących. P. Berkeley ma też wnieść bill, iżby głosowanie na członków Parlamentu było tajemne.

Na tém posiedzeniu Minister Skarbu nie był, dla pogorszonego stanu zdrowia.

— Wielkie wrażenie w Publiczności i na Giełdzie sprawił artykuł gazety Times, z dnia 29 Listopada, w którym ta gazeta daje wiadomość, że Rząd postanowił zażądać od Parlamentu summ, potrzebnych na powiększenie sił morskich Anglii o 5,000 marynarzy, ze stosownèm powiększeniem liczby żołnierzy morskich. *Times* następnie wdaje się w długie wywody dla pokazania, że to powiększenie nie znaczy przygotowań do wojny, ale jest owszem środkiem utrzymania pokoju.

Morning Post, pochwalając w ogólności takie postanowienie Rządu, użala się tylko na dwie rzeczy: 1) że wiadomość o tém była ogłoszona właśnie w dniu kiedy Cesarstwo zostało obwołane we Francyi; 2) że *Times* wiedział o tém przed innemi gazetami; *Morning Post*, widzi w tém podwójną niezręczność Rządu. Z tego to zapewna powodu konsolidy ugięły się na ⅛ procentu.

— W przeszłą Sobotę lady Ada Augusta, córka jedynaczka lorda Byrona, umarła po przeszło całorocznej chorobie. Urodzona w roku 1816, umarła, jak i ojciec, w trzydziestym śiodmym roku życia. W dniu 6 Lipca 1835 wyszła za mąż za Lorda King, stryjecznego wnuka sławnego filozofa

Jana Locke; małżonek nieboszczki w roku 1838 był wyniesiony na para, z tytułem hrabi Lovelace.

— Gdy teraz powszechna uwaga prassy zwrócona jest na powiększenie siły zbrojnej, gazeta *Daily-News* czyni przegląd spisu jenerałów angielskich i znajduje, że, prócz bardzo nielicznych wyjątków, są oni niesposobni objąć dowodztwo oddziałów wojskowych, już dla sędziwej starości, już dla starganego zdrowia, już nakoniec dla niedoświadczenia. Na poparcie swego twierdzenia gazeta wymienia sira Andrew Pilking, sira James Watson, P. Alexandra Armstrong, z których każdy ma 60 lat służby; jenerałów White, sira Johna Slade, Gosselin, Gabriela Gordon, którzy mają po 70 lat służby, sira Karola Thornton, który liczy jej 73 lata, równie jak sir Walter Tremenheere. Podług *Daily-News*, średnia cyfra służby jenerał-poruczników jest 55, majorów-jenerałów 52 lata.

— *Morning-Herald* twierdzi, że wydane zostały rozkazy o przyśpieszeniu ukończenia robot fortyfikacyjnych na wyspie Whigt. *(J. de S.-P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. P. de Bruck był bardzo dobrze przyjęty od Cesarza Jmci, który mu dał posłuchanie i wezwał na obiad. Wieść chodzi, że P. de Bruck niezwłocznie pojedzie do Berlina z poleceniem nadzwyczajném, mającém za przedmiot kwestyą Celną. Słychać również o zamierzanej wprędce podróży Cesarza Jmci do Berlina.

— Podano N. Panu do zatwierdzenia projekt o przywróceniu w Węgrzech dawnego wojska Pandurów po komitatach, żandarmerya bowiem okazała sią niedostateczną dla poskromienia rabunków i rozbojów, które coraz się zuchwalszemi stają w tej prowincyi.

— Gazeta Lwowska zwiastuje radośną nowinę, że ostatnie ślady cholery znikły w całej Galicyi. *(J. de S.-P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *4 Grudnia.* Wczora Uchwała narodowa o przywróceniu Cesarstwa odczytana została wojsku przez Ministra Wojny, Marszałka de St. Arnaud, a bataljonom gwardyi Narodowej, zgromadzonym na placu de la Concorde, przez Ministra Spraw Wewn. Pana de Persigny.

— Zgromadzenie, które miało miejsce wieczorem 2 Grudnia w pałacu Tuileries, było bardzo świetne i liczne. Członkowie wszystkich Instytucyj Państwa na niém się znajdowali; dam wcale nie było. Cesarz przeszedł tylko przez salony i przed dziesiątą udał się już do swoich własnych pokoi.

— Wczora Izba Prawodawcza zebrała się dla wysłuchania Dekretu, którym sessya jej nadzwyczajna otwarta 25 Listopada, została zamknięta. Oznajmiono zarazem, że Izba zwołana będzie 14 Lutego na sessyą zwyczajną, mającą trwać, jak wiadomo, trzy miesiące. W ciągu tych to trzech miesięcy ma się odbyć uroczystość Koronacyi.

— *Journal des Débats* donosi, że margrabia Antonini, złożył wczora wieczorem nowe listy wierzytelne, umocowujące go w charakterze Posła Neapolitańskiego.

— Dekretem z dnia 2 Grudnia postanowiono, że Pieczęć Cesarstwa, ma wyobrażać Orła ukoronowanego, spoczywającego na piorunie.

Inny Dekret przywraca 2 Oddział Sztabu Głównego (Rezerwę), ustanowiony artykułem 2 m Prawa z dnia 4 Sierpnia 1839, a zniesiony Dekretem 12 Kwietnia 1848. Jenerałowie dywizyi, mający 65 lat spełnionych a jenerałowie brygady, po 62 latach spełnionych, przestają należeć do 1 oddziału (służba czynna i pozostawienie do rozporządzenia) i przechodzą do oddziału 2.

Projekt podobnego urządzenia co do marynarki ma być przełożony do zatwierdzenia Ludwika Napoleona.

— W samym dniu ogłoszenia Cesarstwa, jeden z wygnańców, zagorzały demokrata, P. Chavois, przysłał list, proszący o pozwolenie wrócenia do kraju, jakowe też natychmiast otrzymał. Godna uwagi, że się podpisał «poddany» i że ten wyraz, od tak dawna niewidziany, zjawił się po raz pierwszy przy podpisie demokraty.

LONDYN, *3 Grudnia.* Wczora, w Izbie Lordów, margr. Clanricarde przedstawił swój wniosek, w którym także, jak i we wniosku Pana Villiers, zawierało się wspomnienie o prawach, które pierwiastkowo zniosły cło od zboża, a przeto uboczna nagana dzisiejszych Ministrów, którzy za tém cłem wtenczas obstawali. Lord Derby podał poprawę do wniosku, opuszczającą wszelkie wspomnienia przeszłości. Lord Clanricarde zgodził się na takową poprawę.

MADRYT, *28 Listopada.* Gazeta urzędowa dzisiejsza ogłasza dwa Dekreta Królowej, jednym przyjęta zostaje dymissya Ministra Wojny, jenerała Lara, drugi mianuje na tę posadę jenerała Gayetano de Tibina, Senatora, Inspektora jeneralnego karabinjerów.

— Pogłoski o zamierzonym przewrocie Stanu nabierają coraz więcej prawdopodobieństwa i Rząd czeka tylko iżby w Senacie lub Kortezach zaszła jaka gorsząca scena, dla zamknięcia Izb i ogłoszenia reformy Konstytucyi.

— Wydana została nowa Ustawa we względzie cudzoziemców, znajdujących się i przybyć mogących do Hiszpanii, kontrassygnowana przez Ministra Spraw Zagranicznych P. Manuel Bertrand de Lis. Szczególniej zwraca uwagę rozporządzenie, zawarte w Rozdziale III, stanowiące, że żaden cudzoziemiec w Hiszpanii nie będzie mógł wyznawać innej wiary, jak katolicką apostolską Rzymską.

FLORENCYA. Xiążę nowonarodzony został ochrzczony imieniem świętego Jana Nepomucena, 27 Listopada. Mówią że rozciągła amnestya będzie udzielona z okoliczności urodzenia tego Xięcia.

TURCYA. Nowy Patryarcha, obrany przez gminę Grecką na miejsce złożonego z urzędu, niewiadomo dla jakiej przyczyny, Xiędza Anthemos, jest X. Germanos, który raz już piastował tę godność. *(J. de S.-P. P. P. R. I.)*

DOPISEK.

(Drogą Nadzwyczajną.)

Stockholm, *3 Grudnia.* Dobre nadzieje o stanie zdrowia Króla, powzięte w ostatnich czasach, szczęściem się ziszczają. Polepszenie ciągle postępuje i gdy symptomata gorączkowe, ktorych przedłużone trwanie wzbudzało jeszcze obawę, nakoniec zupełnie ustały, lekarze oświadczyli, że Król Jmć może być uważany za będącego w stanie powrotu do zdrowia (convalescentia.)

Przybył tu hrabia Scheel Plessen, nowo mianowany Poseł Duński przy tutejszym Dworze.

Londyn, *4 Grudnia.* Wczora na Izbie Gmin, Minister Skarbu, P. Disraeli, czytał oddawna zapowiedziany wykład swego systematu Finansowego. Wykład ten zaczyna się od wyliczenia strat o jakie przez wprowadzenie wolnego handlu przyprawione zostały trzy klassy: marynarka kupiecka, kolonije zachodnio-indyjskie i rolnicy w Anglii i podaje środki ku ich wynagrodzeniu a następnie dopiero rozwija swe plany ogólne. (*)

P. Disraeli dowiodł i w tym razie znanego talentu swego, któremu cała Izba sprawiedliwość oddała.

Times, organ zwyczajny świata handlowego, wyrzekł przyjaźne zdanie o planie Gabinetowym; *Morning Post*, wydawany pod wpływem lorda Palmerston, okazał mu się przeciwnym. *(Journ. de S.-P.)*

ROZMAITOŚCI.

W ostatnim numerze Biulletynu Cesarskiego Towarzystwa Moskiewskiego Badaczów Natury, Doktor *Ewersmann*, znany ze swych poszukiwań nad Fauną kraju Orenburgskiego, opisał i zrysował nowy gatunek Orła, który nazwał *Orłem Pustelnikiem* (Aquila deserticola.) Systematyczna gatunkowa jego charakterystyka jest: *Aquila tarsis nudis, flavescentibus; corpore fusco; capite superne, colloque postice, fulvis; fronte, ingluvio, guttureque sordide albidis; remigibus nigris; cauda rotundata, basi apiceque nigra, medio candida.*

Orzeł Pustelnik był zastrzelony w lecie bież. roku w stepie na północ od Aralskiego jeziora. On wybitnie się odznacza od wszystkich innych rodzajów tejże familii i stanowi znakomity nowy nabytek Rossyjskiej Ornithologii. Z wielkości i zewnętrznego pozoru blisko podchodzi do gatunku *Aquila leucorypha* Pall. i na pierwsze wejrzenie może być z nim zmieszany, zwłaszcza jeżeli nie widać będzie ogona, odznaczającego się swemi barwami. Nadto są inne cechy rozróżniające, opisane szczegołowie przez autora.

W tejże wzmiance P. Ewersmann czyni uwagę, że ze trzech exemplarzy *Orła białoczubego* (Aquila leucorypha) żaden nie ma na wierzcholku głowy białej plamy, którą Pallas podaje za charakterystyczną cechę tego gatunku. *(Dz. M. O.)*

* * *

Teraz tylko dowiadujemy się o odkryciu nowej, dwudziestej z rzędu planety-asteroidy. P. Chacornac, w Marsylii, w nocy 20 Września b. r. postrzegł w konstellacyi Ryb ciało niebieskie, równające się gwiazdzie 9 wielkości i posuwające się w przestrzeni. Następnej nocy, 21 Września, o godzinie 10 minucie 40, położenie jej oznaczono tym sposobem, że poprzedzała 44 gwiazdę Ryb, na 7 minut 28 sekund, będąc od niej bardziej na północ o 33′ 15″. Za poradą innego Marsylskiego astronoma, P. Waltz, P. Chacornac nazwał swoję planetę *Massilia*, od łacińskiej nazwy miasta Marsylii.

Spór wszakże zachodzi o pierwszeństwo odkrycia z P. Gasparis, astronomem Neapolitańskim, który zauważał toż ciało niebieskie 19 Września. *(D. M. O.)*

* * *

Pomimo przyjęcia przez Frankfurtskie Muzeum Historyi Naturalnej szczególnego zapisu zmarłego aktora Leissring, (patrz № poprzedzający), nie przyszło do zaskutecznienia tego paragrafu testamentu. Operacya zdjęcia skory była wszakże rozpoczęta, ale od pierwszego cięcia przekonano się, że śmierć, której nieboszczyk tak się obawiał iżby nie była pozorna, nastąpiła niewątpliwie i przeto dalszego działania zaprzestano. I tak, P. Leissring został pochowany w swej przyrodzonej powłoce, w której przez lat 32 występował przed publicznością Frankfurtską, jako znakomity komik.

Dziwny testament tego aktora podał dowcipnemu feljetonście gazety *Journal des Débats*, Panu J. Janin, materyał do niewyczerpanych żartów. Nie przypuszcza on, że P. Leissring obawiał się pozornej śmierci; twierdzi, że ruszony skruchą, sam na się wymyślił karę odarcia żywcem ze skory, za to, że poważył się grać Moliera w tłumaczeniu i to jeszcze w tłumaczeniu na język niemiecki. *(J. d. D.)*

(Mamyż domyślać się, że tak surowy wyrok Pana Janin rozciąga się na przekłady Moljera w innych językach, zwłaszcza na niefortunne usiłowania przekładów, w których zaciera się cała barwa mowy, epoki i miejscowości oryginału?)

* * *

Anglija straciła najstarszą wiekiem ze swych literatek. W przeszłą Sobotę umarła w Londynie Miss Berry, mając lat 90. Zjednała ona sobie dość słynne imię w literaturze romansowej angielskiej. *(J. d. D.)*

* * *

Wszystkie ordery, które miał Xiążę Wellington i które figurowały w processyi na jego pogrzebie, są wystawione teraz u jubilera Królowej, P. Garrard. Składają one prawie zupełną kollekcyą orderów świata całego. Szczególniej bogactwem swém odznaczają się ozdoby dawnego Francuzkiego orderu świętego Ducha; same brylanty szacowane są na 75,000 franków. *(J. d. D.)*

* * *

Piszą z Rzymu, 21 Listopada: «Truppa teatru Argentino w naszej stolicy, liczy w swém gronie młodą śpiewaczkę, należącą do jednej z najznakomitszych rodzin włoskich, xięż-

---

(*) Wyciąg będzie umieszczony w przyszłym Numerze.

niczkę donę Marią Piccolomini, córkę Xięcia tego imienia i synowicę Kardynała Piccolomini.

«Ta młoda artystka, obdarzona pięknym głosem *soprano* rzadkiej rozciągłości, występowała w Rzymie w operach *Polliuto* i *don Buccefalo* i przyjęta była z entuzyazmem przez publiczność tutejszą.

«Napróżno krewni xiężniczki Piccolomini przedsiębrali wszelkie kroki, ażeby ją odwrócić od teatralnego zawodu; młoda artystka stanowczo oświadczyła, iż jej powołanie jest nieodzowne i że nie może mu się oprzeć. *(J. de S.-P.)*

* * *

Rozkazem Ministerstwa Austryackiego, następne gazety po prowincyach Cesarstwa uznane zostały za urzędowe: 1) Slovenske nowiny; 2) Gazety Laybachska i Klagenfurtska; 3) Gazetta ufficiale di Venezia; 4) Foglio di Verone; 5) Gazetta di Milano; 6) Gazeta Agramska.

Od Nowego roku zacznie w Pradze wychodzić pismo peryodyczne w języku czeskim, mające za przedmiot wykład popularny nauk przyrodzonych. Redaktorami są Professorowie Purkinje i Krejczi. *(J. de S.-P.)*

* * *

Z upoważnienia Prefekta Sekwany zaczęto w tych dniach doświadczenia na drogach zwyczajnych w okolicach Paryża, nowego systymatu powozów parowych, które mają przebywać w godzinę od 5 do 6 lieues. To mają one szczególnego, że wypuszczają parę bez żadnego prawie świstu, przez co nie będą przestraszane konie, przy spotkaniu się na drogach z takiemi powozami. *(J. de S.-P.)*

* * *

Piszą z Crefeld (prowincye nad-Reńskie), z dnia 20 Listopada: «W naszém mieście otwarta została wystawa starożytnych ubiorów kościelnych. Liczy ona 848 strojów zupełnych i 120 rozmaitych części ubioru, tudzież obrazy, ryciny i wielkie mnóstwo miniatur, wyjętych po większej części z bardzo dawnych rękopisów, przedstawujących kapłanów katolickich w uroczystym stroju.

«Pomiędzy ubiorami, które mają największy interes historyczny, wymienimy następujące: 1) ornat jedwabny żółty, świętego Brunona Wielkiego, Arcybiskupa Kolońskiego, Xięcia Lotaryngii, zmarłego w roku 953;—2) ornat jedwabny koloru złotego, świętego Hubertyna, Arcybiskupa Kolońskiego, zmarłego w 1021; — 3) ornat jedwabny różowy, ozdobiony na całém tle główkami aniołów z haftu srebrnego, który należał do św. Annona, zmarłego w 1075; — 4) ornat jedwabny fioletowy, Bernarda, pierwszego Opata Clairvaux, założyciela zakonu XX. Bernardynów, zmarłego w 1153;—5) ornat ze złotogłowu, ozdobiony u spodu obrzeżem, na którém znajduje się następny napis arabski: Cześć «i chwała naszemu Monarsze, oby panowanie jego było jak «najdłuższe;» sądzą że ornat ten zrobiony jest z płaszcza któregoś z dawnych Władców Wschodu.» *(J. d. D.)*

OBWIESZCZENIE.

Sąd Kryminalny Gubernii Lubelskiej.

Stosownie do postanowienia Cesarsko-Królewskiego z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. w Tomie 43 Dz. Praw Królestwa Polskiego zamieszczonego, Sąd Kryminalny wzywa:

1) Kazimierza *Oszusta*, b. stróża przy fabryce Bankowej w Ireny.

2) Hipolita *Raciborskiego*, z wsi Wilkołaza powiatu Zamojskiego.

3) Józefa *Harasiewicza*, malarza z miasta Lublina.

4) Teofila *Ziółkowskiego*, z wsi Tokar powiatu Zamojskiego, b. applikanta Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

5) Arona *Nusenholtz*, żyda z Łukowa.

6) Hipolita *Rożańskiego*, z gminy Ruskie-Piaski powiatu Zamojskiego, pochodzącego.

7) Witolda *Wronowskiego*, officyalistę prywatnego z wsi i gminy Syczyn.

8) Piotra *Kamieńskiego*, gorzelanego, oraz

9) Jana *Terleckiego*, pisarza Ekonomicznego, obudwóch z gwiny Gardziennice,

10) Adolfa *Skalskiego*, z gminy Płonka,

11) Józefa *Korczyńskiego*, z gminy Wierzchowina,

12) Andrzeja *Nazarewicza*, szynkarza, z gminy Tarnow, wszystkich sześciu z powiatu Krasnystawskiego, jak niemniej,

13) Franciszka *Pachowskiego*, syna kolonisty, z wsi Borów powiatu Lubelskiego. Wszystkich samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicę zbiegłych i z terazniejszego pobytu niewiadomych, prócz Teofila Ziołkowskiego, który ma się znajdować w Xięztwie Poznańskiem,—aby w ciągu roku jednego, Ziołkowski zaś w ciągu sześciu miesięcy od daty umieszczenia po trzykroć w pismach publicznych niniejszego wezwania, wrócili do Królestwa Polskiego, i bądź to osobiście, bądź za pośrednictwem Władzy policyjnej o powrocie swoim do kraju, Sąd Kryminalny tutejszy zawiadomili; równie, aby w tymże przeciągu czasu, usprawiedliwienie powodów dla których na pierwotne ich przez Władze tutejsze wezwanie, za pośrednictwem gazet i dzienników gubernijalnych ogłoszone, do kraju niewrócili, do Sądu Kryminalnego nadesłali.

Przy tém Sąd Kryminalny ostrzega ich, iż w razie nieuległości prawu i nieuczynienia zadość niniejszemu wezwaniu, stosownie do art. 340 Kod. Kar Główn. i Popr. skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnanie, a w razie samowolnego, następnie po prawomocności zapaść mającego przeciwko nim wyroku, powrotu do Królestwa, skazani zostaną na osiedlenie w Syberyi.

Prezes, Radzca Stanu (podpisano) *A. Czaplicki.*

W Lublinie dnia 3 (15) Lipca 1852 roku.

Позволяется печатать. 1 Декабря 1852 года. *Ценсоръ Г. Дукшта-Дукшинскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.